

[Bertel Dahlgaard.]

kredsene nogetsomhelst, som er dunkelt, der er ikke noget vedrørende disse organisationer, som staten ikke er vidende om til mindste enkelthed i forvejen, der består her overhovedet ikke noget, som giver en baggrund for det udtryk, at man „får mere føling dermed“ og derfor lettere skulle kunne socialisere.

Jeg synes, at en mand netop som det ærede medlem har en forpligtelse til at behandle disse spørgsmål rent fornuftmæssigt og ikke udfra — hvad skal jeg sige — en gammeldags opfattelse, som intelligente mennesker ikke kan være bekendt at argumentere med.

Formanden: Det ærede medlem hr. Alfred Jensen har ordet for en kort bemærkning.

Alfred Jensen: Heller ikke denne gang fik jeg svar på mit spørgsmål. Ministeren siger, at det er ikke sikkert, at moderniseringen betyder, at der bliver arbejdsløse mejerister. Det er imidlertid netop det, der siges i forelæggelsestalen, at der ved sådanne sammenlægninger vil blive arbejdsløse mejerister, men at organisationen har affundet sig med det. Det tilfredsstiller ikke mig, at organisationen har affundet sig med det, og derfor har jeg spurgt: Hvad vil man gøre med hensyn til disse mejerister? Vil man lade dem gå til socialkontoret, fagforeningen eller hvor de nu skal henvende sig for at få noget at leve af? Det er det spørgsmål, jeg har stillet, og det har jeg stadigvæk intet svar fået på.

Formanden: Det ærede medlem hr. Tesdorpf har ordet for en kort bemærkning.

Tesdorpf: Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sagde, at man ikke skulle argumentere udfra en gammeldags opfattelse, som man ikke kunne være bekendt, hvis man var intelligent. Enten jeg er det ene eller det andet, kan jeg ikke se, at det ikke var muligt samtidig at have en gammeldags opfattelse og være intelligent. Men jeg vil gerne give det ærede medlem ganske ret i den betragtning, at man fremsætter tit for vage og for udflydende meninger og tilkendegivelser, når man taler om sådanne ting som denne, hvor man netop kunne komme til en konkret opfattelse og dokumentation.

Jeg skal sige det ærede medlem, hvori jeg mener socialiseringsfaren består. Den består deri, at hvis man tænkte sig, at staten investerede penge i mejerierne som helhed og

derved fik en forbindelse med den organisation, der jo står bag mejerierne, ville denne forbindelse være en anden, end hvis man blot er vejledende eller giver råd eller laver en skole for dem eller noget i den retning. Når man direkte giver et lån, får man en forbindelse med denne organisation, og derved har man efter min mening også en mulighed for at få en indflydelse på erhvervet, som er anderledes, som jeg sagde, end hvis man blot har givet et lån til de ganske enkelte personer, som det drejer sig om. Der har man ikke som organisationen et kontor, et organ og love at tage fat på. Der har staten ikke mulighed for at få indflydelse, som den har, hvis den giver dette lån, disse penge, til et virkelig sammensluttet erhverv, som der står en organisation bagved. Det er min mening om dette.

Formanden: Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har ordet for en kort bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Jeg har stadig en vis tro til fornuften. Jeg synes, at vi så nu må fortsætte, ærede medlem, med, at det ærede medlem oplyser os, om der da er tilknyttet nogen forpligtelse for mejerikredsene udover dette at betale renter og afdrag, for hvis der ikke er det, kan der ikke ligge noget andet i denne „føling med organisationen“. Der er ikke noget her, som staten ikke var kendt med i forvejen.

Jeg er tilbøjelig til at tro, at det ærede medlems tankegang egentlig er bedre udtrykt ved det, det ærede medlem selv sagde, første gang han havde ordet. Det indeholdt måske nøgen til det hele. Det ærede medlem sagde, at det, der i og for sig var det ærede medlems argumentation eller tankegang, når han ydede modstand mod dette forslag, var, at så kunne alverdens andre erhverv og brancher også komme og ønske bidrag. Det lader sig høre. Det er der jo en tankegang i. Men det åbenbarede samtidig, at det ærede medlems modstand mod dette forslag ikke er en saglig modstand mod selve forslaget, som det foreligger her, det er en frygt for, at forslaget skal drage med sig, at andre kommer på uberettiget vis i tilfælde, hvor der ikke er nationaløkonomiske fordele forbundet dermed, og får støtte af staten. Men hvis det virkelig er grundlaget for det ærede medlems anskuelse, skulle konsekvensen deraf være, at det ærede medlem og jeg i fællesskab og i så stor enighed, som vi kunne, sørger for, at en lovgivning som denne ikke benyttes i tilfælde, hvor der ikke er samfundsmæssige og nationaløkonomiske fordele derved.